

1 Het mijnbouw-wandelpad

Vertaling:
Tiny Brouwers
Bracht

De uitgestippelde route geeft de bezoeker de gelegenheid op een wandelpad de geschiedenis van de mijnbouw in Ramsbeck te doorgronden en de methoden van het delven van het erts, de bewerking ervan en de uiteindelijke winning van het metaal te leren kennen. Op markante punten zijn informatieborden opgesteld, die informeren, resp. nog aanwezige (historische) gebouwen, mijngangen, terreinen en andere overblijfselen toelichten.

Het wandelpad begint bij het Mijnbouwmuseum en is een uitbreiding van én aanvulling op de in het museum behandelde thema's, resp. van de daar getoonde zaken. Allereerst gaat het pad langs het oude ziekenhuis en de protestantse kerk – gebouwen die sociaalhistorisch gezien nauw verbonden zijn met de mijnbouw – naar de helling van de Bastenberg. Hier vinden we de oudste getuigen van de mijnbouw in Ramsbeck: de Venetiaanse Stollen (omstreeks 12de eeuw) en de mijningang, hopen steen zonder erts en de resten van de hoogoveninstallaties (rookafvoerkanaal, oven) uit het midden van de 19de eeuw.

Nauw met het winningsgebied bij de Bastenberg is het Montan-complex “auf dem Werdern” verbonden. Samen met de zogeheten “waterburcht”, de hoogoven voor de loodwinning en de oude rijtjeshuizen van de hoogovenarbeiders langs het riviertje Valme geven ze een goed beeld van het complexe industriegebied met de lood- en zinkwinning aan de zuidelijke rand van Ramsbeck.

De stille getuigen en sporen in de omgeving van de Bastenberg voeren ons ver terug in de geschiedenis. Echter: hier krijgt u niet alleen een indruk van de technische ontwikkeling van de lood- en zinkwinning tot het begin van de 20ste eeuw. Maar is hier – typisch voor de Industriële Revolutie in de 19de eeuw – ook de verandering van het natuurlandschap in een industrielandchap te herkennen. In 1912 is de ertswinning in de mijnen van de Bastenberg beëindigd. Tot aan zijn sluiting in 1974 werd de tegenoverliggende Dörnberg het zwaartepunt van de Rambecker mijnbouwindustrie.

Inmiddels is de wandelroute uitgebreid: de bezoeker bereikt van “Werdern” uit in noordoostelijke richting het bergstation van de zogeheten Bremsberg. Het transport van het lood- en zinkconcentraat vanuit de Dörnberg naar de hoogovens in Nievenheim, resp. Aken staat nu centraal in de aandacht van de wandelaar. Over het tracé van de toenmalige Loren-baan am Scheidt komt de bezoeker vervolgens bij de mijngangen III en IV en bij het gebied van de voormalige, moderne ertsbehandelingsinstallatie aan de helling van de Dörnberg.

Tijdens de wandeling heeft u steeds een fraai blik over het dal, op de afvalhopen steen en de voormalige huizen van de mijnwerkers: overblijfselen, die tot op vandaag hun stempel drukken op het aanzicht van Ramsbeck.

Wij wensen u veel goede informatie en een interessante wandeling op ons mijnbouw-wandelpad!

Glück auf!

Vereinigung Vrienden van het Sauerlandse Mijnbouwmuseum Bestwig-Ramsbeck e.V.

Nog een paar opmerkingen vooraf:

Stevige schoenen worden aanbevolen.

Voor het wandelen op het mijnbouw-wandelpad kan door de vereniging geen verantwoordelijkheid worden gedragen.

Een initiatief van de Vereniging Vrienden van het Sauerlandse Mijnbouwmuseum Bestwig-Ramsbeck e.V.

Ondersteund door het Leader-programma "4 Mitten im Sauerland 2011"

